

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΝΤΟΡΙΑΣ ΒΑΡΩΣΙΩΤΟΥ

Με αφορμή τη χθεσινή καταχώρηση της προσφυγής μου στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (ΕΔΑΔ) από τον δικηγόρο μου, Αχιλλέα Δημητριάδη, κατά της απόφασης «τερματισμού των υπηρεσιών» μου από τη Δικαστική Υπηρεσία, επιθυμώ να αναφέρω τα ακόλουθα, χωρίς να υπεισέρχομαι στις λεπτομέρειες της δικογραφίας που θα εξετάσει το ΕΔΑΔ:

Η απόφαση του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου ημερομηνίας 06.02.2026 με την οποία επικυρώθηκε ο «τερματισμός των υπηρεσιών» μου από τη Δικαστική Υπηρεσία ελήφθη με πλειοψηφία 5-3. Η απόφαση της πλειοψηφίας, κατά την άποψη μου, επιβεβαιώνει, και μάλιστα επί μακρόν, πως «ο τερματισμός των υπηρεσιών» μου οφείλεται στο πόρισμα που εξέδωσα την Παρασκευή 10.05.2024 στη γνωστή υπόθεση Θανάση Νικολάου. Πόρισμα το οποίο αρνήθηκα να αλλάξω, μετά από οδηγίες που μου δόθηκαν από τον Διοικητικό Πρόεδρο του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λεμεσού, τη Δευτέρα 13.05.2024. Για τη συγκεκριμένη μάλιστα υπόθεση δέχθηκα παρατηρήσεις από την Πρόεδρο και μια Δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου σε ιδιωτική συνάντηση που είχαν μαζί μου στις 28.06.2024. Το Ανώτατο Δικαστήριο, όταν η υπόθεση Θανάση Νικολάου τέθηκε ενώπιον του για αναθεώρηση, επικύρωσε το πόρισμα για λόγους «δημοσίου συμφέροντος». Συγκεκριμένα, στη σχετική απόφαση ημερομηνίας 18.12.2024, το Ανώτατο Δικαστήριο ανέφερε πως η έρευνα των Ποινικών Ανακριτών, που διόρισε το Υπουργικό Συμβούλιο, έπρεπε να παραμείνει απρόσκοπτη για να διερευνηθεί *«κάθε πτυχή που αφορά τον θάνατο του Αθανάσιου Νικολάου, με την ευχέρεια κινήσεων και τη σαφώς μεγαλύτερη δεισδυτικότητα που επιτρέπει μια Ποινική Έρευνα»*. Με αυτόν τον τρόπο, προφανώς, το Ανώτατο Δικαστήριο μετέθεσε την τελική του κρίση στο πόρισμα των Ποινικών Ανακριτών. Επομένως, κατά λογική ακολουθία, το πόρισμα των Ποινικών Ανακριτών έχει ενσωματωθεί στην απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου ως η τελική κατάληξη της υπόθεσης σε σχέση με τα αίτια θανάτου. Το πόρισμα των Ποινικών Ανακριτών κατέληξε στο ίδιο συμπέρασμα με το δικό μου ως προς τα αίτια θανάτου και υπέδειξε πιθανούς υπαίτιους ποινικών ευθυνών για πράξεις και παραλείψεις αναφορικά με τη διερεύνηση της υπόθεσης.

Οι Δικαστές του Ανωτάτου Δικαστηρίου που επικύρωσαν το πόρισμα στην υπόθεση Θανάση Νικολάου είναι τα μέλη του Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου που στη συνέχεια αποφάσισαν τον «τερματισμό των υπηρεσιών» μου για «σφάλματα» που διαπίστωσαν οι ίδιοι ως Ανώτατο Δικαστήριο.

Δεν αναμένεται, ως η Θανατική Ανακρίτρια που εξέδωσα το πόρισμα, να σχολιάσω τις αναφορές στην απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου, για «σφάλματα» που εντοπίστηκαν στο πόρισμα μου αναφορικά με τον αποκλεισμό της μαρτυρίας του ιατροδικαστή Πανίκου Σταυριανού. Δεδομένου όμως ότι οι αναφορές αυτές υιοθετήθηκαν από το Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο και την πλειοψηφία του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου και αποτέλεσαν λόγο «τερματισμού των υπηρεσιών» μου, θα πω συνοπτικά τα ακόλουθα, χωρίς να επεκταθώ σε λεπτομέρειες που καταγράφονται στο πόρισμα μου και στην ενδιάμεση απόφαση που εξέδωσα στις 05.01.2024.

Ο αποκλεισμός του Πανίκου Σταυριανού έγινε στο στάδιο που κλήθηκε στο εδώλιο να καταθέσει δηλαδή στις 20.12.2023, μετά την υποβολή ένστασης από την πλευρά της οικογένειας του θανόντα και αφού άκουσα τις εισηγήσεις των εμπλεκόμενων μερών.

Υπενθυμίζεται ότι το διάταγμα ημερομηνίας 26.02.2020 για επανάνοιγμα της θανατικής ανάκρισης εκδόθηκε στη βάση της καταδικαστικής απόφασης του ΕΔΑΔ εναντίον της Κυπριακής Δημοκρατίας ημερομηνίας 28.01.2020 και στην αναγκαιότητα εκταφής των οστών για διερεύνηση άλλων αιτιών θανάτου. Ακολούθως, ο προηγούμενος Θανατικός Ανακριτής εξέδωσε διάταγμα στις 09.12.2020, το οποίο παρείχε τη δυνατότητα σε συγκεκριμένους ιατροδικαστές να παρευρεθούν κατά την εκταφή, να επιθεωρήσουν τα οστά και να ετοιμάσουν εκθέσεις. Οι ιατροδικαστές διαπίστωσαν δια γυμνού οφθαλμού έλλειμμα στο κέρασ του υοειδούς οστού. Συναποφάσισαν όμως, πως αυτό δεν ενέπιπτε στη δική τους εμπειρογνωμοσύνη και ότι το υοειδές οστό έπρεπε να τύχει εξειδικευμένης μικροσκοπικής εξέτασης από παθολογοανατόμους. Γι' αυτόν τον λόγο, εκδόθηκε σχετικό διάταγμα ημερομηνίας 26.01.2021 (όπως αυτό τροποποιήθηκε στις 12.02.2021) και το υοειδές οστό παραπέμφθηκε για εξέταση στους παθολογοανατόμους κ. Αγαπητό εκ μέρους της Κυπριακής Δημοκρατίας και κα Καραγιάννη εκ μέρους της οικογένειας. Συνεπώς, η αιτία θανάτου στη διαδικασία που διεξήχθη ενώπιον μου καθορίστηκε βάσει των ευρημάτων που προέκυψαν μετά την εκταφή και των εκθέσεων και της μαρτυρίας παθολογοανατόμων, και όχι ιατροδικαστών. Ο ρόλος του Πανίκου Σταυριανού εξαντλήθηκε με τη διενέργεια αυτοψίας και νεκροψίας το 2005 και την ετοιμασία της σχετικής έκθεσης του, το 2006. Σε κάθε περίπτωση, ο ιατροδικαστής Πανίκος Σταυριανός σύμφωνα με τη μαρτυρία και τα έγγραφα της αστυνομίας, κατά την εκταφή είχε ρόλο παρατηρητή. Οι ιατροδικαστές που ήταν παρόντες κατά την εκταφή δεν ετοίμασαν σχετικές εκθέσεις, ενώ είχαν τη δυνατότητα να το πράξουν με βάση το διάταγμα του προηγούμενου Θανατικού Ανακριτή. Ο φάκελος της υπόθεσης συμπληρώθηκε με τις εκθέσεις των παθολογοανατόμων κ. Αγαπητού και κας Καραγιάννη και είναι αυτός ο φάκελος που τέθηκε ενώπιον μου για την έναρξη της θανατικής ανάκρισης στις 31.10.2023.

Βεβαίως, η θέση μου όπως παρουσιάστηκε από τον δικηγόρο μου ενώπιον του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου, είναι ότι οι Δικαστές δεν απολύονται για τις αποφάσεις που εκδίδουν. Αν ίσχυε αυτό, θα εσήμαινε πως οι Δικαστές όλων των βαθμίδων των οποίων καθημερινά ανατρέπονται αποφάσεις τους από εθνικά ή διεθνή Δικαστήρια, θα έπρεπε να εκδιώκονται από τα δικαστικά έδρανα.

Μετά την άρνηση μου να αλλάξω το πόρισμα στην υπόθεση Θανάση Νικολάου, μου δόθηκε εντολή από τον Διοικητικό Πρόεδρο του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λεμεσού για αλλαγή των πορισμάτων δύο προγενέστερων θανατικών ανακρίσεων, στις οποίες δεν υπήρχαν αμφισβητούμενα γεγονότα. Αφού προσπάθησα πρώτα να επιλύσω το θέμα σε συνεννόηση μαζί του χωρίς οποιοδήποτε αποτέλεσμα και αφού τον ενημέρωσα για τα διαβήματα που θα λάμβανα, κάλεσα τα εμπλεκόμενα μέρη και έθεσα το ερώτημα κατά πόσο ο Θανατικός Ανακριτής μπορεί ο ίδιος να αλλοιώσει απόφαση που εξέδωσε, καθ' υπόδειξη του Προέδρου του Δικαστηρίου ή οποιουδήποτε άλλου. Εξέδωσα προς τούτο σχετικές αποφάσεις, οι οποίες είναι δημοσιευμένες. Όπως αναφέρω σε αυτές, οι όποιες εξουσίες δίδονται στον Πρόεδρο του Δικαστηρίου βάσει του Περί Θανατικών Ανακριτών Νόμου, ασκούνται από τον ίδιο δικαστικά ακολουθώντας την προβλεπόμενη από το νόμο διαδικασία. Ο Νόμος δεν προβλέπει και ούτε είναι δυνατόν

να προβλέπει πως ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου δύναται να δώσει οδηγίες σε Θανατικό Ανακριτή να αλλοιώσει πόρισμα που εξέδωσε, κάτι το οποίο θα εσήμαινε «παρέμβαση» στο δικαστικό έργο.

Η θέση του Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου στη διαδικασία ενώπιον του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου ήταν πως δεν ασχολήθηκε με τις πρόνοιες του Περί Θανατικών Ανακριτών Νόμου. Δηλαδή ο «τερματισμός των υπηρεσιών» μου οφείλεται σε νομική θέση που εξέφρασα σε απόφαση, την οποία τα μέλη του Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου απορρίπτουν, χωρίς να τους απασχολήσει ο Περί Θανατικών Ανακριτών Νόμος και χωρίς η υπόθεση να αχθεί ενώπιον τους ως δικάσαν Δικαστήριο (Ανώτατο Δικαστήριο).

Στην απόφαση του Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου, όπως αυτή επικυρώθηκε από την πλειοψηφία του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου, μου καταλογίζεται πως «επινόησα» δικαστικές διαδικασίες «που δεν προβλέπονται πουθενά στον Νόμο», οι οποίες «υπονομεύουν το κύρος της δικαιοσύνης» και πως ο «πραγματικός σκοπός» μου ήταν να δημοσιοποιήσω την προσέγγιση του Προέδρου για να αποδείξω πως εγώ είχα δίκαιο και «αυτός ενήργησε εσφαλμένα ακόμη και αθέμιτα». Δεν θα σχολιάσω τις άκρως σοβαρές μομφές, τα κακόβουλα κίνητρα που μου καταλογίστηκαν και τα συμπεράσματα στα οποία κατέληξε το Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο, χωρίς καν να μου δοθεί το δικαίωμα να ακουστώ. Θα περιοριστώ να αναφέρω μόνο ότι η δικαστική διαδικασία που μου καταλογίστηκε ότι «επινόησα» εδράζεται στην πρώτη και θεμελιώδη αρχή δικαίου, δηλαδή να ακούονται όλα τα εμπλεκόμενα μέρη σε μια υπόθεση, πριν από την απόφαση του Δικαστηρίου.

Στους λόγους παύσης μου αναφέρεται το περιεχόμενο δύο επιστολών μου προς το Ανώτατο Δικαστήριο για να υποστηριχθεί η άποψη «αδυναμίας αντίληψης» εκ μέρους μου του «ρόλου» του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Δηλαδή η έκφραση άποψης εκ μέρους μου θεωρήθηκε μεμπτή σε σημείο που αποτέλεσε λόγο παύσης μου.

Η μία επιστολή αφορούσε το περιεχόμενο όσων διημείφθησαν στη συνάντηση που είχαν μαζί μου τα δύο μέλη του Ανωτάτου Δικαστηρίου αναφορικά με την υπόθεση Θανάση Νικολάου. Σε αυτήν την επιστολή καταγράφονται οι παρατηρήσεις που δέχθηκα και οι δικές μου απαντήσεις επί των θεμάτων που ηγέρθησαν.

Η άλλη επιστολή απευθυνόταν προς την Πρόεδρο του Ανωτάτου Δικαστηρίου για διόρθωση των ονομάτων που εμφανίζονταν σε δικαστική απόφαση σε υπόθεση που χειρίστηκα υπό την ιδιότητα μου ως δικηγόρος. Η υπόθεση ολοκληρώθηκε ένα χρόνο πριν από τον διορισμό μου στη Δικαστική Υπηρεσία. Η απόφαση όμως εκδόθηκε λίγους μήνες μετά τον διορισμό μου και σε αυτήν δεν καταγραφόταν το όνομα μου ως δικηγόρος που χειρίστηκα την υπόθεση. Το Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο, απομονώνοντας δύο φράσεις από την επιστολή μου εξέφρασε στην απόφαση του τη θέση ότι αυτό που επιδίωκα ήταν να ικανοποιηθεί η «επιθυμία» μου. Θα πρέπει βεβαίως να πω ότι το αίτημα μου δεν αποσκοπούσε στην ικανοποίηση «μιας επιθυμίας» αλλά στο δικαίωμα του δικηγόρου που χειρίστηκε την υπόθεση να αναγράφεται το όνομα του στην απόφαση. Η πιο πάνω αρχή εφαρμόζεται από αρχαιοτάτων χρόνων σε όλες τις χώρες με δημοκρατικό πολίτευμα. Τα δε ονόματα των δικηγόρων που χειρίζονται μια υπόθεση καταγράφονται στην απόφαση έστω και αν κατά το χρόνο έκδοσης της, ο δικηγόρος άλλαξε επαγγελματική ιδιότητα, διορίστηκε

Δικαστής ή ακόμη και αν αυτός απεβίωσε. Και τούτο, διότι οι δικηγόροι που παρουσιάζουν μια υπόθεση ενώπιον του Δικαστηρίου είναι ουσιαστικά οι δημιουργοί της υπόθεσης η οποία στηρίζεται στη νοητική τους διεργασία. Είναι γι' αυτό που έχουμε σήμερα την τύχη να γνωρίζουμε τους δικανικούς λόγους του Δημοσθένη και του Λυσία, καθώς καταγράφεται σε αυτούς το όνομα τους. Η δε επικοινωνία που είχα με την Πρόεδρο του Ανωτάτου Δικαστηρίου έγινε προς αποφυγή λήψης δικαστικών μέτρων εκ μέρους μου, κάτι το οποίο θεώρησα ορθό να αποφύγω λόγω της δικαστικής μου ιδιότητας. Μετά την απάντηση που έλαβα από την Πρόεδρο, καταχωρίστηκε εκ μέρους μου σχετική αίτηση στο Δικαστήριο, η οποία εγκρίθηκε και με σχετικό διάταγμα διορθώθηκαν τα ονόματα στην απόφαση.

Αναφορικά με τους άκρως σοβαρούς χαρακτηρισμούς που χρησιμοποιήθηκαν στην απόφαση που θίγουν τον χαρακτήρα, τη συμπεριφορά και τη νομική μου κατάρτιση, για να υποστηριχθεί η άποψη πως είμαι ακατάλληλη για τη θέση Επαρχιακού Δικαστή, δεν είναι κομψό εκ μέρους μου να προβώ σε οποιοδήποτε σχόλιο. Περιορίζομαι να παραθέσω σχόλια από τις εκθέσεις του Διοικητικού Προέδρου του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λεμεσού στις οποίες αναφέρεται πως ήμουν μια «*ευσυνείδητη*», «*εργατική*» Δικαστής που ανταποκρινόμουν «*στα καθήκοντα της θέσης με επάρκεια και άνεση*» τόσο στην ποινική όσο και στην αστική δικαιοδοσία και η συμπεριφορά μου ήταν «*υποδειγματική*». Το μελανό σημείο, όπως προκύπτει από τα κατατεθειμένα έγγραφα, είναι πάλιν η υπόθεση Θανάση Νικολάου.

Αναφορικά με τη μομφή που μου καταλογίστηκε, ότι δηλαδή άφησα «*υπονοούμενα παρέμβασης του Ανωτάτου Δικαστηρίου*» στην υπόθεση Θανάση Νικολάου θα πω μόνο ότι στη σχετική επιστολή μου κατέγραφα επακριβώς τη στιχομυθία που είχα με τον Διοικητικό Πρόεδρο του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λεμεσού, ζήτημα για το οποίο δεν έχει διεξαχθεί καμία έρευνα.

Θα πρέπει βεβαίως να πω ότι στην απόφαση δεν έγινε καμία αναφορά στο σύνολο της παραγωγικής μου εργασίας κατά τη διάρκεια της δικαστικής μου υπηρεσίας. Το δικαστικό μου έργο φαίνεται από τα σχετικά αρχεία του Ανωτάτου Δικαστηρίου και δεν χρειάζεται οποιοδήποτε σχόλιο εκ μέρους μου.

Στην υπόθεση αυτή αναδείχθηκαν σοβαρά ζητήματα που αγγίζουν τα θεμέλια της απονομής της Δικαιοσύνης. Είναι λυπηρό, κατά τη γνώμη μου, που για πρώτη φορά στα δικαστικά δρώμενα της χώρας μας εκδιώκεται Δικαστής με τον πρωτοφανή αυτό τρόπο. Η υπόθεση όμως υπερβαίνει το ατομικό επίπεδο. Αφορά τον τρόπο με τον οποίο η Πολιτεία αντιμετωπίζει τα άκρως σοβαρά ζητήματα που προκύπτουν αναφορικά με την ανεξαρτησία των Δικαστών, όταν αυτή καταλύεται. Προφανώς, είναι γι' αυτόν τον λόγο που η μειοψηφία του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου, έκρινε πως έπρεπε να παραπεμφθεί σχετικό ερώτημα στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο (ΔΕΕ) πριν από την έκδοση της απόφασης.

Σύμφωνα με το Σύνταγμα και τη σχετική νομοθεσία, ο Δικαστής έχει από την πρώτη μέρα του διορισμού του μόνιμη θέση και απολύεται μόνο για λόγους ανάρμοστης συμπεριφοράς και τούτο ως ύστατο μέτρο αφού προηγηθεί πειθαρχική διαδικασία, η οποία στην περίπτωση μου δεν ακολουθήθηκε.

Για το θέμα αυτό, καταχωρίστηκε από τον δικηγόρο μου ενώπιον του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου, η Επίσημη Έκθεση Αξιολόγησης της Κύπρου από την Greco με θέμα «*τη πρόληψη κατά της διαφθοράς αναφορικά με τα μέλη της βουλής, των δικαστών και των εισαγγελέων*». Σε αυτήν την έκθεση, καταγράφεται η επίσημη θέση της Κυπριακής Δημοκρατίας (μετά από διαβούλευση με τη Δικαστική Υπηρεσία) όπως αυτή διαβιβάστηκε στο Συμβούλιο της Ευρώπης. Τα όσα αναφέρονται ταυτίζονται πλήρως με τις θέσεις μας σε σχέση με τη μονιμότητα και ανεξαρτησία των Δικαστών.

Περιορίζομαι να παραθέσω μόνο κάποιες περικοπές από την Έκθεση της Greco, στην οποία η απόφαση του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου δεν κάνει καμία αναφορά.

«101. Η ανεξαρτησία των Δικαστών στην Κύπρο **ως επεξηγήθηκε από αντιπροσώπους της δικαστικής εξουσίας**, είναι θεμελιώδες χαρακτηριστικό του νομικού και δικαστικού συστήματος, που περιλαμβάνει την ανεξαρτησία των δικαστών ως σύνολο αλλά και ως μονάδες ξεχωριστά. **Ουδείς δύναται να επέμβει στα δικαστικά καθήκοντα ενός δικαστή. Τέτοια παρέμβαση θα συνιστούσε ποινικό αδίκημα. Επιπλέον οι ανώτεροι δικαστές δεν μπορούν να παρέμβουν σε απόφαση κατώτερου δικαστή, εκτός μόνο κατ' έφεση**».

«102. Επιπροσθέτως, η ανεξαρτησία της δικαστικής εξουσίας εκδηλώνεται και από την ασφάλεια στον χρόνο κατοχής του αξιώματος που απολαμβάνουν οι δικαστές, ως προνοείται από το Σύνταγμα· για παράδειγμα, οι Δικαστές του Ανωτάτου Δικαστηρίου είναι μόνιμα μέλη της δικαστικής υπηρεσίας και θα διατηρούν την θέση τους μέχρι να φτάσουν σε ηλικία συνταξιοδότησης (Άρθρο 133.7 του Συντάγματος). **Υπάρχει η ίδια ασφάλεια στον χρόνο κατοχής του αξιώματος για όλους τους Δικαστές στην Κύπρο είναι όλοι μέλη της δικαστικής υπηρεσίας και κατέχουν την θέση μέχρι την συνταξιοδότησή τους** (Άρθρο 157.3 του Συντάγματος)».

«120. **Όλοι οι κάτοχοι δικαστικού αξιώματος** στην Κύπρο είναι επαγγελματίες δικαστές πλήρους απασχόλησης, διορισμένοι **επί μονίμου βάσεως** για υπηρεσία μέχρι την αφυπηρέτησή τους. Όλοι οι δικαστές εκτός από τους **δικαστές του Ανωτάτου Δικαστηρίου** κατηγοριοποιούνται ως **κατώτεροι δικαστές** σε αυτό το **δικαστικό σύστημα δύο επιπέδων**. Οι **δικαστές των επαρχιακών δικαστηρίων διαχωρίζονται σε τρεις βαθμίδες: επαρχιακοί δικαστές, ανώτεροι επαρχιακοί δικαστές και πρόεδροι επαρχιακού δικαστηρίου**. Όλα τα υπόλοιπα κατώτερα δικαστήρια απαρτίζονται από κατώτερους δικαστές και κάθε δικαστήριο έχει ένα πρόεδρο».

Καταληκτικά, αναφέρω πως, παρά τη βραχύβια δικαστική μου πορεία, αισθάνομαι πνευματική και ψυχική ικανοποίηση για το δικαστικό έργο που επιτέλεσα με πλήρη αφοσίωση αυτά τα δύο χρόνια. Ιδιαίτερη όμως ικανοποίηση αισθάνομαι που αρνήθηκα να αλλάξω το πόρισμα μου στην υπόθεση Θανάση Νικολάου, μένοντας πιστή στη

θεμελιώδη αρχή πως ουδείς παρεμβαίνει στην κρίση του Δικαστή, η οποία ελέγχεται μόνο από Ανώτερα Δικαστήρια δια των ένδικων μέσων που καθορίζει ο Νόμος.

Θέλω επίσης να εκφράσω τη βαθιά εκτίμηση μου στους συναδέλφους μου, στο προσωπικό του Δικαστηρίου και στον δικηγορικό κόσμο για την άριστη συνεργασία, η οποία συνέβαλε στην εύρυθμη και αποτελεσματική άσκηση του δικαστικού μου έργου.

Παράλληλα με την προώθηση της προσφυγής μου στο ΕΔΑΔ, θα συνεχίσω να υπηρετώ τη Δικαιοσύνη υπό άλλη ιδιότητα, καθώς παραμένει ακλόνητη η πεποίθησή μου πως ο Θεσμός της Δικαιοσύνης πρέπει να είναι η εγγύηση του κράτους – δικαίου.

Μετά την ανακοίνωση αυτή, δεν θα κάνω οποιαδήποτε αναφορά στην υπόθεση, ενόσω εκκρεμεί η εκδίκαση της ενώπιον του ΕΔΑΔ.

Σας ευχαριστώ εκ των προτέρων για τη δημοσίευση της ανακοίνωσης.

Ντόρια Βαρσιώτου

05.05.2026, Λευκωσία